

4. — Deux pierres, dont l'une est cassée à droite; celle de gauche est complète. Trouvées à côté l'une de l'autre (côté agora).

A

ΕΣΤΙΝΔΙΑΤΕΤΟΕΝΤΟΙΣ
 ΠΡΑΓΜΑΣΙΠΟΙΚΙΛΩΣΑ
 ΣΤΑΤΟΝΚΑΙΤΟΕΜΟΝΕ
 ΞΩΘΕΓΗΡΑΣΤΑΠΕΡΙΑ
 ΠΕΡΙΑΣΚΟΖΜΩΝΩΣΗΞΙ
 ΩΣΑΣΑΠΕΣΤΕΙΛΑΣΟΙΣΥΝ
 ΤΥΧΙΑΔΕΤΟΥΠΡΑΓΜΑ
 ΤΟΣΑΓΑΘΗΚΕΧΡΗΣΑΙ
 ΠΡΙΝΗΓΑΡΕΛΘΕΙΝΣΟΥ
 ΤΗΝΕΠΙΣΤΟΛΗΝΘΕΟ
 ΔΩΡΙΔΑΣΟΛΙΝΔΙΟΣΕ
 ΤΑΙΡΟΣΗΜΩΝΟΝΟΥΚΑ
 ΓΝΟΕΙΣΑΡΧΟΜΕΝΟΣΕΤΙ
 ΤΟΥΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝΤΟΝ

ΑΥΤΟΝΕΠΙ ΑΤΤΕΝΛΟ
 ΓΟΝΕΝΑΒ ΡΟΤΕΡΟΣ
 ΔΟΥΤΟΣΕΓ .ΙΝΕΤΟΔΙΑ
 ΤΟΕΝΑΜΦΟ. ΝΗΜΕΙΝ
 5 ΠΑΡΟΥΣΙΣΤ. ΕΦΕΣΘΑΙ
 ΑΙΓΑΡΕΞΑ. ΛΗΛΩΝ
 ΣΥΝΚΑΤΑΘ ...ΙΣΤΕ
 ΚΑΙΑΝΤΙΦΡ ...ΣΕΤΙΔΕ
 ΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΚΡΕΙΒΕΣ
 10 ΤΕΡΑΝΕΠ. .ΥΝΤΟ
 ΤΟΥΖΗΤΟ. ΜΕΝΟΥ
 ΤΗΝΕΡΕ. .ΑΝΔΙΑΤΟΥ
 ΤΟΟΥΝΑΝΙΠΑΤΡΕ
 ΤΗΝΔΙΑΛΕ ..ΝΕΚΕΙ

B

ΝΗΝΑΠΕΣΤΕΙΛΑΣΟΙΗΝ.
 ΔΗΤΟΙΣΟΝΓΕΝΗΤΑΙΤΩ
 ΚΑΝΠΑΡΩΝΑΥΤΟΣΟ
 ΜΟΙΩΣΘΕΟΔΩΡΙΔΑ
 ΤΑΜΕΝΩΜΟΛΟΓΕΙΣΟΙΣ
 ΔΕΠΗΠΟΡΕΙΣΚΑΙΠΡΟΣ
 ΕΠΥΝΘΑΝΟΥ ΕΣΤΙΝ
 ΔΕΑΥΤΗΤΟΙΑΥΤΗΝΕΙΤΙ
 ΝΑΤΗΝΑΡΧΗΝΕΧΟΥΣΑ
 ΩΔΙΟΓΕΝΕΣ ΟΘΕΟ
 ΔΩΡΙΔΑΣΕΙΠΕΝ ΟΤΙ
 ΜΕΝΑΛΗΘΕΣΕΣΤΙΝ
 ΤΟΕΠΙΚΟΥΡΩΠΕΡΙΑ
 ΠΕΡΙΑΣΚΟΣΜΩΝΚΑ

.....

 Α /
 5 ΔΡ
 Χ
 Α
 ΚΑ
 ΜΗ
 10 ΜΑ
 ΟΙΟΝΣ
 ΤΙΕΝΓΕ
 ΕΠΙΚΟΥ
 ΡΑΣΠΕΡΙ.....

11. — Pierre complète; en haut, à gauche, un trou sans doute creusé à dessein (côté agora, au milieu).

.....		ΧΟΜΕΝΗΝΕΙΣΤΗΝΚΑΤΩ		ΓΗ
.....		ΖΩΝΗΝΕΠΑΠΕΙΡΟΝΕΚΤΕΙ		ΔΥ
..[Μ]ΜΑΤΟΥΛΟ		ΝΕΤΕ ΧΑΙΡΕΙΝΜΕΝΟΜΟΥ		ΜΕ
...[Χ]ΗΣΩΜΕ		ΠΑΣΙΝΛΕΓΟΝΤΕΣΙΔΙΩΤΑΙΣ		ΣΑΙ
...ΑΚΟΝΤΑΣ	5	ΤΕΚΑΙΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣΟΙΔΟ	5	ΑΡΙ
....ΟΥΣΑΝΔΡΑΣ		ΚΟΥΣΙΝΑΝΩΤΕΚΑΙΚΑ		ΘΕΙ
.ΕΓΟΝΤΕΣΩ		ΤΩΠΕΡΙΤΡΕΧΕΣΘΑΙΤΗΝ		ΤΗ
ΟΥΤΕΤΗΝ		ΓΗΝΥΠΟΤΩΝΑΣΤΕΡΩΝ		ΤΗ
.ΙΡΟΝΤΡΑΝΩ		ΕΞΑΓΟΝΤΕΣΔΕΤΟΝ		ΕΙΑ
...ΕΤΕΡΑΓΑΡ	10	ΗΛΙΟΝΕΞΩΤΟΥΚΟΖΜΟΥ	10	ΛΟ
...ΥΝΚΑΤΑ		ΠΡΟΣΤΑΠΛΑΓΙΑΚΑΙΕΚ		ΤΕ
...ΕΝΚΥΚΛΩ		ΤΩΝΠΛΑΓΙΩΝΠΑΛΙΝΕΙΣ		ΟΙΟ
...ΡΓΡΑΦΟΝ		ΑΓΟΝΤΕΣ ΗΤΟΥΤΟΜΕΝ		ΛΕΙ
..[Υ]ΘΕΝΑΡ		ΟΥΦΑΤΕ ΜΙΑΝΔΕΤΙΝΑ		ΤΟ

12. — A côté du n° 25 (côté agora), à l'extrémité du mur, après la porte restée debout.

	ΣΤΟΝ...
	ΥΝΗ....
	ΗΟ΄....
	ΙΡΑΠΛΩΣΑ
	5	ΦΘΑΡΤΟΥΣ...ΤΑΣΥΥ
		ΧΑΣΚΑΘΕΑΥΤΑΣΠΟΙ
		ΕΙΝΚΑΙΜΗΕΙΣ [Μ]Α
		ΚΡΟΝΕΝΒΑΛΕΙΝΑΥΤΑ
		ΠΕΡ. ΠΛΟΥΝΙΝΑΣΟΥΤΟ
	10	ΠΑΝΕΣΧΑΤΟΝΕΙΜΗ..
		ΤΕΡΟΝΥΠΗΡΧΕΤΟΥΕΥ.
		ΜΑ ΗΣΟΙΜΕΝΕΝΠΕ
		ΔΟΚΛΕΙΣΑΠΙΣΤΗΣΟΜΕ.
		ΤΑΣΜΕΤΑΒΑΣΕΙΣ ΤΑ.

13. — Au pied du mur. Pierre complète. Côté esplanade, près de la brèche.

1

.[ΙC] ΝΟΝΤΟC ΧΕΙΜΩΝΑ [C]
 .[ΑΤ]ΟΝΤΕC ΕΙC ΕΠΙΝΟ
 . ΑΝΝΗΜΑΤΩΝ [ΓC]ΘΟΝ
 .[ΓΕ]ΔΕΤΩΝ ΠΕΡΙΒΟΛΩΝ
 ΛC ΕΠΟΙΟΥΝΤΟ ΤΟΙC CΩΜ [Α] 5
 CΙΝ ΕΙΤΕ ΦΥΛΛΟΙC ΑΥΤΑ
 . ΚΕΠΟΝΤΕC ΕΙΤΕ ΒΟΤΑ
 ΝΑΙC ΕΙΤΕ ΚΑΙ ΔΟΡΑΙC ΑΝΑΙ
 ΡΟΥΝΤΕC ΗΔΗ ΤΑ ΠΙΒΑ
 ΤΑ ΕΙC ΕΝΘΥΜΗCΙΝ ΕC 10
 ΘΗΤΩΝ CΤΡΕΠΤΩΝ ΜΕΝ
 ΟΥ ΠΩΚΑ CΩΤΩΝ ΔΙCΩC
 Η ΟΠΟΙΩΝ ΟΥΝ ΕΙΤΑ ΔΕ
 ΠΡΟΒΑΙΝΩΝ Ο ΧΡΟΝΟC

2

ΤΑΙC ΕΠΙΝΟΙΑΙC ΑΥΤΩΝ
 ΗΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥC ΕΝΕ
 ΒΑΛΕΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙCΤΟΝ
 ΕΙC ΟΥΝ ΟΥΔΕ ΜΙΑΝ ΤΕΧΝΗΝ
 . . [Ο]ΥΔΕ ΤΑΥΤΑ CΟΥΤΑ Λ
 ΛΥΝΤΙΝΑ ΘΕΩΝ ΟΥΤΕ
 ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΠΑΡΑΛΗΜ
 Π.ΘΟΝ ΠΑCΑC ΓΑΡ ΕΓΕΝ
 ΝΗC ΑΝΑΙΧΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΕ
 10 ΡΙΠΤΩC ΕΙC ΜΕΤΑ ΤΟΥ
 ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
 ΦΘΟΝΓΩΝ ΔΕ ΕΝΕΚΕΝ ΛΕ
 ΓΩΔΕΤΩΝ ΤΕ ΟΝΟΜΑΤΩΝ
 ΚΑΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΩΝ

3

ΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟ ΤΑC ΠΡΩΤΑC
 ΑΝΑΦΘΕΝΖΕΙC ΟΙ ΑΠΟ
 ΓΗC ΦΥΝΤΕC ΠΟΙ
 ΜΗΤΕ ΤΟΝ ΕΙΛΛΗΝ ΠΑΡΑ
 ΛΑΜΒΑΝΩΜΕΝ ΕΙC ΔΙ
 ΔΑC ΚΑΛΙΑΝΩC ΦΑCΙΝ 5
 ΤΙΝΕC ΠΕΡΙΦΑΝΗC ΓΑΡ
 ΑΥΤΗ ΓΗ ΔΟΛΕCΧΙΑ
 ΜΗΤΕ ΤΩΝ ΦΙΛΟCΟΦΩΝ
 ΠΙCΤΕΥΟΜΕΝ ΤΟΙC ΛΕ 10
 ΓΟΥCΙ ΚΑΤΑΘΕCΙΝ ΚΑΙ
 ΔΙΔΑΧΗΝ ΕΠΙΤΕΘΗΝΑΙ
 ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΙC ΠΡΑΓ.
 CΙΝ ΙΝΑ ΥΤΩΝ ΕΧΩC . . .

4

ΑΤΗC ΠΡΟΤ[Ε . . . C] ΟΥC ΕΝΕ
 ΚΑΡΑΔΙΑC ΑΠΟ ΔΗΛΩC [ΙΝ]C ΟΙ [Τ
 ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΓΕΛΟΙΟΝ ΓΑΡ
 ΕC ΙΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΠΑΝ 5
 ΤΟC ΓΕΛΟΙΟΥ ΓΕΛΟΙΟΤΕ
 ΡΟΝ Π[.ΝΚΕΤΩ] ΚΑΙ ΤΟ Α
 ΔΥΝΑ ΑΥΤΩ ΠΡΟC ΕΙ
 ΝΑΙ Ο . . . ΓΑΓΕΙΝ ΜΕΝ
 ΤΙΝΑΤΑ . [CΑΔΕ ΠΛΗ[Θ]Η
 10 ΕΝΑ ΤΥΝ . ΝΟΝΤΑ ΟΥΔΕ
 ΓΑΡ ΠΩ [Τ . . . Ε] ΒΑΤΑ ΓΕCΗ
 CΑΝ ΟΥΔΕ ΜΗΝ ΓΡΑΜΜΑ
 ΤΑ ΟΠΟΥ ΓΕ ΜΗ ΔΕ ΟΙ ΦΘΟΝ
 ΓΟΙ ΠΕΡΙ ΓΑΡ ΤΟΥΤΩΝ ΚΑΙ

14. — A l'extrémité au delà de la porte (côté agora).
Cassé à droite.

. . . . ΤΩΤΟΣΑΥΝ . ΕΓ [Ξ]	
. . . . ΠΡΟΣΤΑΓΗCΤΗΝ	
CC . ΑΓΩΓΗΝΑΥΤΩΝΓΕ	
ΝΕCΘΑΙ CΥΝΑΓΑΓΟΝΤΑ	X
ΔΕΚΑΘΗΓΕΙCΘΑΙΓΗ [N] .	5 K†
ΜΑΤΙCΤΟΥΤΡΟΠΟΝΟΡ	ΦΟ
ΚΕΙΔΟCΤΙΝΟCΑΝ . / . .	T
ΜΕΝΟΝΚΑΙΕΚΑCΤΟΥΤC .	†
ΠΡΑΓΜΑΤΩΝΘΙΝΓΑΝΟΝ	
ΤΑΕΠΙΛΕΓΕΙΝΟΤΙ [T] ΟΥ	10
ΤΟΜΕΝΚΑΛΕΙCΘΩΔΗ	
. . . CΤΟΥΤΟΔΕΞΥΛΟΝ	
. ΟΥΤΕΔΕΑΝΘΡΩΠΟC	
ΗΚΥΩΝΗΝCΙCΚΑΤ .	

15. — A l'extrémité du mur, en face du portique (côté agora).

ΠΕΡΙΤΟΥΘΑΝΑΤΟΥΛΕΓΟΝ		ΟΥΔΕΝ ΔΙ
ΤΙΚΑΙΠΕΠΕΙΚΑCΜΕΚΑ		ΤΑΥΤΗ Δ
ΤΑΓΕΛΑΝΑΥΤΟΥ ΦΟΒΟΥ		ΔΗΟΤΙCΤΕ
ΜΑΙΓΑΡΟΥΔΕΝΔΙΑΤΟΥC		Z ΗΝΚΑΙΤ
ΤΙΤΥΟΥCΚΑΙΤΟΥCΤΑΝ	5	ΠΡΟΛΕΙΥΩ
. ΑΝΤΑΛΟΥC ΟΥC ΑΝΑ		ΕΝΤΑΥΘΑ
.. \ ΓΡΑΦΟΥCΙΝΕΝΑ		ΜΕΤΑΤΗ
... [I] ΤΙΝΕC ΟΥΔΕΦΡΗ		ΦΗΝΜΗΔΕ
... ΤΗΝΜΗΔΗCΙΝΕΝ		ΚΟΝ ΤΑΥ
... ΟΥΜΕΝΟCΤΗΝ	10	ΤΗCΙCΧΥΡ
... . ΩΜΑΤΟCΓΕΠ [ΕΡ]		ΡΟCΑΥΤΟΙ
... . \ ΟΙΚΟΛΑΙΓ . .		ΠΟCΚΕΥΗ
... . . . ΥΥΧΗCΑΙCΑΡΕ		ΔΗCΕΙΦΑΙ
... ΟΥΔΑΛΛΟ		ΠΡΟCΤΟΥC

20. — Dans les fondements d'une construction qui allait perpendiculairement au mur, à côté du n° 5 (côté esplanade).

ΑΘΗΤΗΣΓΕΓΕΝΝΗ	ΤΑΣΑΚΡΟΤΗΤΑΣΤΩΝ
ΣΑΥΤΑΑΙΤΙΑΣΜΑ	ΥΥΧΙΚΩΝΛΕΓΩΚΑΘΩΣ	Α.....
ΜΕ[ΙΖ]ΟΝΑΚΑΙΕΠΙΝ	ΤΩΝΤΕΣΩΜΑΤΙΚΩΝΔΙ	ΤΑΥΤΑΣ.....
ΜΕΙΚΡΩΠΑΝΥΤΗ	ΑΤΟΣΠΑΝΙΩΣΠΟΤΕΤΟΥ	ΤΩΝΑΙΕΙΤΑ.....
ΝΑΣ[ΑC Ε]ΣΑΠΤΕΤΑΙ	5 ΤΟΣΥΝΒΑΙΝΕΙΝΚΑΙΟ	ΘΑΝΩΤΕΡΑΚΑ.....
ΙΛΙΚΟΝΚΑΤΑΦΛΕ	ΤΑΝΔΕΣΥΝΒΗΤ[Ι.Τ]ΗΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΣΕΣΤΙΝΑ.....
ΙΜΕΝΑΣΚΑΙΠΟΛΕΙC	ΝΑΙΡΕΙCΘΑΙΤΩ...ΑΘΩΝ	ΚΗΝΗΔΙΑΗΔΟΝΗΝΤC
ΥΠΟΛΟΓΙCΤΟCΔΕΕC	ΤΗΣΥΠΕΡΟΧΗΣ.Ο.ΡΙ	ΚΑΤΕΧΟΝΤΙΑΥΤΟΝΠΑ
ΙCΠΟΛΛΟΙCΗΤΩΝ	ΤΗΡΙΟΝΟΥΧΕΥΡ...CΤΑΙ	ΘΕΙΤΗΝΥΠΕΡΟΧΗΝΑ..
ΚΩΝΤΟΥΤΩΝΥΠΕΡ	10 ΑΛΛΟΤΑΝΜΕΝΕΝΙΑΙC	ΔΕΔΩΚΕΝΑΙ CΟΦΟC
ΠΑΘΩΝ ΕΠΕΙΓΑΡ	CΩΜΑΤΙΚΑΙCΑΛΓΗΔΟCΙ	ΔΕΑΝΗΡΤΟΔΥCΕΠΙΛ.
CΤΙΝΕCΑΝΤΙΠΑ	ΤΥΝΧΑΝΗΤΙCΦΗCΙΤΑΥ	ΓΙCΤΟΝΤΟΥΤΟΙCΠΟ.
[Ι]CΕΩCΥΦΕΝΑΚΑΙ	ΤΑCΤΩΝΥΥΧΙΚΩΝΕΙΝΑΙ	ΛΟΙCΕΞΑΛΛΩΝΤΕΑΝ.
ΑΜΦΟΤΕΡΑCΠΑΘΕΙΝ	ΜΕΙΖΟΝΑC ΟΤΑΝΔΕΝ	ΛΟΓΙΖΕΤΑΙΠΟΛΛΩΝ..

ΨΑΖΟΝΕΧΟΥCΙΤΟΗΔΟΜΕΝΟΝΕΝΤΗΣΑΡΚΙΗΠΕΡΤΟΑΛ.....

24. — Côté agora.

. [Λ']	 / ΟΝΤΕΣ Η
. [ΛC]		ΟΥΤΟΣ ΟΦΟΒΟΣΤ
. . Υ		ΜΕΝΕΣΤΙΝΤΕΤΡΑ
. . Υ		ΝΟΣΤΟΤΕΔΑΤΡΑ
. . Λ	5	ΤΕΤΡΑΝΩΜΕΝΟΣ
[C] Ο		ΟΤΑΝΕΚΦΑΝΕΡΟ .
Ω Ν		ΤΙΦΕΥΓΩΜΕΝΩΣ
[ΑC]		ΤΟΠΥΡΦΟΒΟΥΜΕ
. Μ		ΑΥΤΟΥΤΩΘΑΝΑΤΩ . .
. Ε	10	ΠΕΣΕΙΣΘΑΙ ΑΤΡΑΙ
/ ΟΥ		ΔΕΟΤΑΝΠΡΟΣΑΛΛ
Π Ο		ΝΙΤΗΣΔΙΑΝΟΙΑΣΥ
[Δ] Α		ΧΟΥΣΗΣΕΝΔΕΔΥΛ
Α Υ		ΦΥΣΕΙΚΑΙΥΠΟΦΩ

Ν Η Ν Ο Φ Ε Λ Ο

25. — Cassé à droite (côté agora), vers l'extrémité, en face du portique.

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣΕΝΓΑ

ΜΕΤΑΥΥΧΩΝΩΔΙΟ

ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙΝΑΥΤΑ

ΝΕΤΑΙΖΩΟΥΦΥΣΙΝ

ΕΧΟΝΤΙΠΑΝΤΑΓΕΧ[Ε] 5

ΣΟΝΤΑΙΒΙΔΑΜΗ

ΕΧΟΥΣΙΜΕΝΓΑΡ Α

ΣΩΜΑΤΟΣΤΙΜΑ

ΕΑΥΤΩΠΑΡΕΧΕΙ

ΓΜΑΤΑΜ[Ε]ΛΛΟΝ 10

ΚΕΙΝΑΙΣΕΥΡΙΣ

ΚΑΙΜΕΤΑΒΙΒΑ[Ζ]

ΕΤΕΡΟΝΕΖΕΤΕΡ[Α]

ΟΝ ΚΑΙΤΑΥΤΑΠΟ

. . Β Ι Κ Ρ Α Ο Υ Σ Α Ο

29. — Complet à droite et en bas. Vide au dessous de la quinzième ligne. Ne sera pas transcrit.

..... 10
 Ψ Ε
 Π Ω Λ Λ
 Ι Κ Α Ι Π Υ Θ Α Ι
 Μ Ο Ν Ο Σ Μ Α Ι Ν

 Ο Ι Σ Ε Ι Σ Ε Κ Α

Fragments incertains.

Quatre fragments qui semblent avoir appartenu à la même inscription (côté agora).

A Τ Ε Λ Η Β Ρ Ο
 Μ /

B Φ Υ Ο Ν Π Λ Ο Υ Τ Ο Ω Μ Α C
 Γ Ε Ι Ω Τ Ι Ν Ι Π Λ Η Ρ Ε Ι . . . Τ Α
 Π Ε Ρ Ι Ρ Ε Ι Ν Ε Ξ Ω Θ Ε Ν . . . Ψ Ε Ν
 Π Τ Ε Ο Ν Ψ Α Β Λ Α
 Δ Υ Ν Α Μ Ε Θ Α Β Λ Ε Π Ε Ι Ν Ξ Ι Ν
 Κ Α Ι Τ Α Τ Ω Ν Α Λ Λ Ω Ν Κ Τ ρ . . .
 Κ Α Κ Ε Ι Ν Ω Ν Γ Ε Η Δ Ε Σ Θ Α Ι .
 Ρ Ω Τ ρ Ν [Ε Ν] Τ Α Ι Σ Γ Α Ρ Σ

D Ο Τ Η Λ
 Ε Ρ Α Ν Μ

- A — complet en haut ;
 B — complet à gauche avec un vide ;
 C — complet à droite avec un vide ;
 D — cassé partout.

Complet en haut (avec un vide) et à droite (côté agora, sous la porte).

..... Ν Φ Ο Β Ο Ι Μ Ε Ι
 Ε Ν Ε Κ Θ Ε Ω Ν Ο
 Ν Α Τ Ο Υ Ο Δ Α Π

Inscriptions en grands caractères.

30. — Dans un trou (côté agora; près du n° 3b).

Ο Υ Δ Ε Ν Ο Υ Τ Ω Σ Ε Υ Θ Υ Μ Ι
 Α Σ Π Ο Ι Η Τ Ι Κ Ο Ν Ω Σ Τ Ο
 Μ Η Π Ο Λ Λ Α Π Ρ Α Σ Σ Ε Ι Ν
 Μ Η Δ Ε Δ Υ Σ Κ Ο Λ Ο Ι Σ Ε Π Ι
 5 Χ Ε Ι Ρ Ε Ι Ν Π Ρ Α Γ Μ Α Σ Ι Ν
 Μ Η Δ Ε Π Α Ρ Α Δ Υ Ν Α Μ Ι Ν
 . Ι Β Ι Α Ζ Ε Σ Θ Α Ι Τ Η Ν Ε Α Υ
 Τ Ο Υ Π Α Ν Τ Α Γ Α Ρ
 Τ Α Υ Τ Α Τ Α Ρ Α Χ Α Σ
 10 Ε Ν Π Ο Ι Ε Ι Τ Η Φ Υ ς . .

31. — Deux pierres complètes. Grands caractères (côté agora).

A

. . . ς . . Τ Η Ν Ι Σ
 . Α Ν Τ Ι Λ Α Β Η Τ Α Ι Τ Η Σ
 Ε Λ Α Τ Τ Ω Σ Ε Ω Σ Α Ν Μ Η
 Α Ι Σ Θ Α Ν Η Τ Α Ι Δ Ε Π Ω Σ
 Ε Λ Α Τ Τ Ο Υ Τ Α Ι Μ Ε Τ Α
 Δ Η Τ Ο Ι Ο Υ Τ Ω Ν Η Μ Α Σ Α
 Γ Α Θ Ω Ν Π Ρ Ο Σ Δ Ο Κ Α Μ Η
 Τ Ε Ρ Χ Α Ι Ρ Ο Ν Τ Α Σ Α Ι Ε Ι Κ Α Ι
 Ε Π Α Ι Ρ Ε Σ Ε Α Υ Τ Η Ν Ε Φ Ο Ι Σ
 . Ρ Α Τ Τ Ο Μ Ε Ν Τ Ω Ν

B

Τ Ο Σ Ε Ν Π Α Σ Ι Ν Δ Ι Α
 Φ Ι Λ Ο Υ Σ Κ Α Ι Τ Ο Σ Υ Ν Ε Χ Ω .
 Τ Ο Ν Π Α Τ Ε Ρ Α Η Μ Ε Ι Ν Π Ε Μ
 Π Ε Ι Ν Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Ν Π Ρ Ο Σ Φ Α
 5 Τ Ω Σ Δ Ε Δ Η Κ Α Ι Δ Ι Α Τ Ο Υ Κ Λ Ε
 Ω Ν Ο Σ Τ Α Σ Ε Ν Ν Ε Α Μ Ν Α Σ
 Α Π Ε Σ Τ Α Λ Κ Ο Τ Ο Σ Ο Υ Κ Ο Υ Ν
 Ε Κ Α Τ Ε Ρ Ο Ν Υ Μ Ω Ν Ι Δ Ι Α Δ Ε Ι
 Β Α Ρ Ε Ι Σ Θ Α Ι Δ Ι Η Μ Α Σ Σ Υ Ν
 10 Χ Ρ Η Σ Θ Α Ι Δ Ε Τ Ω Ε Τ Ε Ρ Ω Τ . Ν

Fragments en grands caractères.

Longue dalle inscrite sur deux colonnes presque illisibles (côté agora). Grands caractères.

ΠΟΛΛΑΚΙΣΩΝΕΟΙ	ΤΕΡΩΣΟΣΤΩΣΕΝΠΑΙ
ΝΗΤΟΝΗΡΑΚΛΕΑ	ΔΩ[Ν]ΠΡΟΒΕΒΗΚΟΣ..
ΚΑΙΗΓΑΝΑΚΤΗΣΑ	ΩΣΜΗΜΟΝΟΝΕΠΑΙΝΕ.
ΠΡΟΣΤΟΥΣΟΥΔΕΠΗ	ΤΟΙ·ΙΠΟΙΣΤΕΠΗΣΟΛΟ..
ΜΟΙΕΓΗ ΤΑΣ	5

Vide à gauche et en haut. (Côté agora). Grands caractères.

ΟΥ . . .
 ΑΤΩΝ .
 ΥΛΗΚΑ
 ΟΙΣΤΩΙ.
 5 ΤΑΙ .
 .. /

Pierre complète partout; l'inscription n'en occupe que la moitié supérieure (côté esplanade). Grands caractères.

. Α Ι . . . Ο Ι . . Σ . . .
 Τ Η Σ Ε Σ Χ Α Τ Η Σ Δ Ι .
 Γ Ε Ι Ν Τ Ο Υ Ζ Η Ν Η Μ
 Ε Γ Ω Δ Ι Ν Α Ε Κ Π Ε Ρ Μ
 5 Α Π Α Ν Τ Η Σ Ω Τ Ο Λ
 Μ Ε Ν Ο Ι Σ Ω Σ Ε Ζ Α Ν

Pierre complète; vide au dessous (côté agora). Grands caractères.

Ο Σ Ε Υ Δ Ι Ε . Ο Ν
 Ν Σ Η Γ Α Ρ Δ Ι Κ Η Ε
 Ω Ν
 Ε Ν Ο Υ Ν Φ Η Μ Ι Σ
 5 - Ε Γ Η Ρ Α Κ Ο Τ Ο Σ Ο

Pierre complète; vide au dessous (côté agora). Grands caractères.

Γ Α Ρ		. . . Μ Γ Ε Ι . . Ν Ε Ω Ν . Π Α Ρ
Ο Ν		Ε Χ Ε Ι Λ Ο Γ Ο Σ Κ Α Θ Ο Λ Ο Υ
Ι Η		Μ Ε Ν Γ Α Ρ Ω Ν Ο Υ Κ Ε Ι Σ Ι Ν
Ρ Ο		Ο Ρ Ε Ζ Ε Ι Σ Π Ρ Α Γ Μ Α Τ Ω Ν
Π Α Ν	5	Π Ε Ρ Ι Τ Ο Υ Τ Ω Ν Ο Υ Δ Ε Λ Υ

Pierre complète; vide en haut (côté agora). Grands caractères.

Ν Ο Ν Χ Ρ Η Σ Ι		Π Ε Π Α Υ
Ω Σ Ω Μ Α Τ Ι		Γ Ο Ρ Η Τ
Ο Ι Σ Π Ρ Ο Σ Π Ε		Δ Ο Τ Ο Υ
Ι Ν Ε Κ Π Α Ρ Α		Π Ρ Ο Σ
Μ Α Ρ Ι Σ Τ Η	5	Τ Ρ Α Γ

Pierre complète; vide en haut (côté agora). Grands caractères.

Ε Λ Ε Φ Α Ν Τ Ο Σ		Κ Α Ι Ο Π Ε Ρ Ι Τ Ω Ν
Ι Ι Β Ρ Α Δ Υ Κ Ε Ι		Π Ω Ν Δ Ε Ε Π Ε Ι Γ
Υ . Ω Μ Α Τ Ο Σ		Τ Α Σ Τ Ι Ν Ε Σ Π Α
Ο Γ Ε Ε Ι Κ Α Ι Κ Α		Σ Ι Τ Ο Ι Ο Υ Τ Ο Σ /
. Ο Υ Σ Ι Ν Ι Ο Χ Θ Η	5	Π Ρ Ω Τ Ο Ν Μ Ε Ν Ο

Pierre complète; vide à gauche et en haut. Grands caractères (côté agora).

Ο Α Υ Τ Ο Σ Ο
Β Ο Υ Λ Η Ν Δ
Μ Ε Γ Α Θ Υ
Ρ Ο Ν Τ Ω Ν
Γ Η Ρ Α Ι Δ Η

Complet à gauche et en bas. Grands caractères.

Ο Υ Τ Ο Υ Γ <
Σ Α . . Ε Ι Κ Ω Σ Π Α
Τ Ο Υ Τ Ο Ν Δ Υ Γ
Κ Α Ι Ο Υ Κ Ε Τ
5 Ν Η Σ Δ Ι Α Τ Ο

3.— A

B 1

2

..... ους ὅτι	[τί]αν τοῦ συγγράμ-	ων πληρώματος ἡ-
..... φερει	[μ]ατος, τὸ κατεσπου-	θελήσαμεν ἵνα μὴ
..... αι. Οὕτω [δέ]	δασμένον ἡμῶν γ' ἂν (?)	προλημφθῶμεν βο-
π[οιῶν], καὶ οὐ πολ[ε]-	προστιθῆμι ὁποῖον	ηθεῖν ἤδη τοῖς εὐ-
τευόμενος, διὰ τῆ[ς] ν καὶ τίν' ἔχει φι-	συνκρίτοις. Εἰ μὲν
[γ]ραφῆς καθάπερ π[α]-[υων] συν[α] . .	οὖν εἰς μόνον, ἡ δὲ, ἡ
ρῶν λέγω ταῦτα, δε[ι]- σμαις γὰρ ἡδη	τρεῖς, ἡ τέτταρες, ἡ
[χ]ύειν δὲ πειρώμε- νου καθεστῆ	πέντε, ἡ ἕξ, ἡ ὄσους,
νος ὡς τὸ τῆ φύσει ς. Διὰ τὸ γῆρας	ἄνθρωπε, βούλει τῶν
συμφέρον, ὅπερ ἐσ- σον οὕτω μελ-	τοσούτων εἶναι πλείο-
τὴν ἀταραξία, καὶ ἐνί εσαν ἃ λύσειν	νας (μὴ πᾶνυ δὲ πολ-
καὶ πᾶσι τὸ αὐτό ἐσ- ου ζῆν ἀπστα-	λοὺς) διέκειντο κα-
τιν. Καὶ τὴν δευτέ- ὑπ' αἰα[ν]. . .	κῶς, κἂν καθε . . .
ραν οὖν ἀποδοὺς αἰ- [τὴν]	καλουμένο

τά παρ' ἑμαυτὸν ἔπρατ-	μᾶς ἐσομένοις βοη-	ρίας προ[σ].
τ[ε]ν τὴν συμβουλίαν	θῆσαι. Κάκεινοι γάρ	κα ὦν δὴ φα[υλ. ἔ]-
τὴν ἀρίστην. Ἐπεὶ δέ,	εἰσὶν ἡμέτεροι, καὶ εἰ-	πεὶ γ' ἂν ἡμε[ίς].
ὥς προεῖπα, οἱ πλείον[ε]ς,	ν[αι] γεγόνασι· π.	εἶδη φανε[ρηοδ. ς (?)]. . .
καθάπερ ἐν λοιμῶ,	[δ]ἔ [δ]ὴ φιλόνηρωπον	γάρ ματαιῶς[. λυε]. . .
τῇ περὶ τῶν πραγμάτων	καὶ τοῖς παραγινόμε-	τας ἡμᾶς φοβου. . . . [έ]-
ψευδοδοξίᾳ νοσοῦσ[ι]	νοὺς ἐπικουρεῖν ξέ-	πελυσάμεθα. Τῶν [γάρ]
κοινῶς, γείνονται δέ	νοὺς. Ἐπειδὴ οὖν εἰς	λυπῶν τὰς μὲν γεσ. . .
καὶ πλείονες, (διὰ γάρ	πλείονας διαδέθη-	ἐξεκόψαμεν εἰς τὸ [τέ]-
τὸν ἀλλήλων ζῆλον	κε τὰ βοηθήματα	λειον, τὰς [δ]ἔ φυσικὰς
ἄλλος ἐξ ἄλλου λαμ-	τοῦ συγγράμματος,	εἰς μικρὸν κομι[σαντες]
βάνει τὴν νόσον ὥσ-	ἠθέλησα τῇ στοῦτᾳ ταύ-	συνεστειλάμεν ε[ύ]. . . .
[π]ερ πρόβατα), δικαιο[ον]	τῇ καταχρησάμενος	Ἐρα γάρ [ναῦται ὑί]. . . .
[οὖν . .]μ. . τοῖς [μεθ' ἡ]-	[έ]ν κοινωτάτης σωτη-	μέγεθος ποηγα. . . .

4.—

A

ἔστιν, διὰ τε τὸ ἐν τοῖς
 πράγμασι ποικίλως ἄ-
 στατον καὶ τὸ ἐμὸν ἔ-
 ξωθε γῆρας, τὰ περὶ ἀ-
 πειρίας κόζμων, ὡς ἤξι-
 ωσας, ἀπέστειλά σοι, συν-
 τυχία δὲ τοῦ πράγμα-
 τος ἀγαθῇ κέχρησαι.
 Πρὶν ἢ γὰρ ἔλθειν σου
 τὴν ἐπιστολήν, Θεο-
 δωρίδας ὁ Λίνδιος, ἐ-
 ταῖρος ἡμῶν, ὃν οὐκ ἀ-
 γνοεῖς, ἀρχόμενος ἔτι
 τοῦ φιλοσοφεῖν, τὸν

5

10

αὐτὸν ἐπ[ρ]αττεν λό-
 γον· ἐναθρότερος (?)
 δ' οὗτος ἐγ[ε]ίνετο διὰ
 τὸ ἐν ἀμφο[ε]ῖν ἡμεῖν
 παροῦσι στ[ρ]έφεσθαι.
 Αἰ γὰρ ἐξ ἀ[λ]λήλων
 συνκαταθ[έ]σεις τε
 καὶ ἀντιφρ[ά]σεις, ἔτι δ' ἐ-
 ρωτήσεις, ἀκριβεσ-
 τέραν ἐπ[οιο]ῦντο
 τοῦ ζητο[υ]μένου
 τὴν ἔρε[υ]ναν. Διὰ τοῦ-
 το οὖν, Ἀν[τ]ίπατρε,
 τὴν διάλε[ξι]ν ἐκεί-

B

νην ἀπέστειλά σοι, ἱ[να]
 δὴ τὸ ἴσον γένηται τῷ
 καὶν παρῶν αὐτός.— «Ὁ-
 μοίως, Θεοδωρίδα,
 τὰ μὲν ὠμολόγεις· οἷς
 δ' ἐπηπόρεις καὶ προσ-
 <ε>πυνθάνου». — «Ἔστιν
 δὲ αὐτὴ τοιαύτην εἶ τι-
 να τὴν ἀρχὴν ἔχουσα,
 ὧ Διόγενες», ὁ Θεο-
 δωρίδας εἶπεν, «ὅτι
 μὲν ἀληθές ἐστιν
 τὸ Ἐπικούρω περὶ ἀ-
 πειρίας κόσμων κα-

5

10

.

 α[λ]
 δρ
 χ
 α
 κα
 μ[η]
 μα
 οἶον ο
 τι ἐν γ
 Ἐπικου[ρ]
 ρας περὶ

5.—

.ηψιλ	και δυσπόριστα [παρά]	
ἐπιφέροντος και δι-	τῷ μηδὲν ὠφελεῖν τὴν	
καίας, ὅτι μὴ δέον-	φύσιν και κινδύνους		τῆς γρ[α]
τος ὑπ' αὐτῆς σκυλαῖ-	ἐπιφέροντα. Τούτους		τιν Γο.
ται και καταπονεῖται	οὖν ὄρων, (πάλιν γὰρ ἔπα-	5	βον ἐκ
και εἰς οὐκ ἀνανκαῖα	ναλήψομαι), διακει-		των [και]
σύρεται πράγματα·	μένουσ οὕτως, κατω-		ἡμῶν κλ
τὰ μὲν γὰρ ὑπ' αὐτοῦ	λοφράμην μὲν αὐτῶν		τικόν τι
ζητούμενα μεικρὰ εἴ-	τὸν βίον και ἐπεδάκρυ-		μιας χαρα.
ναι και εὐπόριστα ὦν	σα τῇ τῶν χρόνων ἀ-	10	τρα. Και μ.
δύναται και ἡ ψυχὴ	πωλεία, χρηστοῦ δέ		βαλανεῖα
συναπολούουσα	τινος ἡγησάμην ἀν-		και ἀλει[μματα]
καλῶς διάγειν, τὰ δ' ὑ-	δρὸς ὅσον ἔστεφ' ἡμῖν [?]		τὰ λαλοῖ[πότα]
πὸ τῆς ψυχῆς μεγάλα τε	τοῖς εὐσυνκρίτοις αὐ-		πλήθεισιν

3

ἐφεξῆς, ἐκεῖνο προθέντες
ὅτι τὸν ζητοῦντά τι περὶ
τῶν ἀδήλων, ἂν βλέπη τοὺς
τοῦ δυνατοῦ τρόπους πλεί-
ονας, περὶ τοῦδέ τινος
μόνου τολμηρὸν καταπο-
φαίνεσθαι· μάντεως γὰρ
μᾶλλον ἐστὶν τὸ τοιοῦτον
ἢ ἀ[ν]δρὸς σοφοῦ. Τὸ μέντοι
λέγειν πάντας μὲν ἐνδε-
χομένους, πιθκνώτερον
δ' εἶναι τόνδε τοῦδε, ὀρθῶς
ἔχει. Ἐνδέχεται τοιγαρ-
οῦν τὸν ἥλιον ἀνθρακῶ-

5

10

4

δη τινὰ κύκλο[ν]
λεπτὸν ἄκρως
πνευμάτων αἰ[ω].
πηγῆς τε ἐπεχ
πον. Τοῦ μὲν α.
ἐξ αὐτοῦ πυρο
ρέοντος ἐκ τοῦ.
τος κατὰ μεικρ[ο].
συνκρίσεις διὰ
[πολυ μ. ὕ]-
πάρχειν αὐ[τ].
κε τῷ κόσμ[φ].
χοντος εὐ
τυγχαν

10.—

.
.
.
.
.
.
. [ελκο] . . . εἰν
. χατῆς ε-
. με τὸν παρα
. ς τε αὐταῖς καὶ
. ατωσ[ε. σ. ρ]αεα
. τει[μη λεβ.]αμε
. ὅ . . . ρουν ἡμεῖν
. [πο]κείμεναι κατὰ τὸ
[π]λήθος αἱ ἄτομοι φύ-

5

10

[σ. . . .] ἰδίας εἰρήκαμεν
. . . [α]ς ἀσυνέλευστοι
τυγχάνουσαι· μετὰ γὰρ
αὐτάς ἄλλαι φύσεις οὐκέ-
τ' εἰσὶν αἱ περιλαβοῦσαι
τὸ πλῆθος αὐτῶν, κά-
τωθέν τε ὑπερῖσουςι
καὶ ἐκ τῶν πλαγίων συν-
άξουσιν αὐτάς. Πῶς ἀπο-
γεννήσωσι τὰ πράγμα-
τα χωρὶς ἀλλήλων; ὥσ-
τ' οὐκ ἂν ἦν οὐδ' ὅδε ὁ κόσ-
μος. Εἰ γὰρ ἦσαν πεπερασ-
μέναι συνελθεῖν, οὐκ ἦ-

18.—

αι δε		μετ' ἐγλογῆς το		ο .
αν .		[Κ]αι παι		α .
[ν]ικς		μὲν [ἐ]νθεραπειᾶ π[α]-		. . .
[ν] ὄτε		θῶν· ὅπου φημί οὖν		τοι
με	5	καὶ ὁ κίνδυνος μέγας	5	μη
ο τοῖς		καὶ ὁ καρπός. Ἐνταῦθα		πρ
ε ε-		δὲ ἐκτρέπεσθαι δεῖ τοὺς		δει
ας		σοφιστικούς λόγους		κοι
ς το		τούτους ὡς ἐπιβούλους		γες
εν	10	καὶ προπηλακιστὰς καὶ	10	μη
σε		ἐξ ὀνομάτων κοινό-		ον
ες		τητος μεμηχανημέ-		νη
αν .		νους ἐπὶ τῇ τῶν ταλαι-		πρ[α]
[π]ικς		πῶρων ἀνθρώπων		λοι

[ἀλγ]οῦντος ἅπαντος ὑπεξαίρεσις.

19.—

. . . . εἰσαν τὰ φρον-	
ή[ματα]υμεν ἤδη	
πῶς ὁ βίος ἡμῶν ἡδύς	
γένηται, καὶ ἐν τοῖς κα-	
ταστήμασι καὶ ἐν ταῖς	5	το
πράξεσιν. Περὶ δὲ τῶν		φυσ.
καταστημάτων πρῶ-		χουσα.
τον εἶπωμεν ἐκεῖνο		κακῶν π.
τηροῦντες, τὸ δὴ ὅτι, τῶν		αὐταί. Κα.
ὀχλοῦντων τὴν ψυχὴν	10	ὑποτεμῶμε[ν]
παθῶν ὑπεξαιρεθέν-		κακῶν ἡμεῖν
των, τὰ ἡδοντα αὐτὴν		φύσεται. Τὸν
ἀντιπαρέρχεται.		ἐκ θεῶν ἡμεῖν γ[εινό]-	
Τὰ οὖν ὀχλοῦντά τινα		μενον φόβον δι

. . . . το τῷ ἀλγοῦντι ἢ λυπούμένῳ ἢ

20.—

. . . [π]άθη τῆς γεγεννη-	τὰς ἀκρότητας τῶν
[κω]ας αὐτὰ αἰτίας μα-	ψυχικῶν, λέγω καθῶς	α
. . . . [μ]ε[ί]ζονα καὶ ἐπι-	τῶν τε σωματικῶν δι-	ταύτας
. μεικρῶ πάνυ τη	ἀ τὸ σπανίως ποτέ τοῦ-	των αἰεὶ τα
. νασ[αι]. 'Ε]ξάπτεται	το συνδραίνειν· καὶ ὁ-	θανωτέρα κα
. [ι]λικὸν καταφλε-	ταν δὲ συνδῆ τ[αὐ]τῆν ἀ-	ἐκαστός ἐστιν [α]
. [α]μένας καὶ πόλεις.	ναρῆσθαι, τῶ[ν] π[α]θῶν	κῆν ἢ διὰ ἠδονὴν τ[φ]
[Δυσεπ]ιλόγιστος δὲ ἐσ-	τῆς ὑπεροχῆς [τ]ὸ [κ]ρι-	κατέχοντι αὐτὸν πᾶ-
[τι το]ῖς πολλοῖς ἢ τῶν	τήριον οὐχ' εὐρ[ίσκε]ται.	θει τὴν ὑπεροχὴν ἀ . . .
[ψυχ]ικῶν τούτων ὑπερ-	'Ἄλλ' ὅταν μὲν ἐν [τ]αῖς	δεδωκέναι. Σοφός
[οχ]ῆ] παθῶν. 'Ἐπει γὰρ	σωματικαῖς ἀληθῶσι	δὲ ἀνὴρ τὸ δυσεπι[λό]-
[οὐκ ἐ]στιν ἐξ ἀντιπα-	τυχάνη, τίς φησι ταύ-	γιστον τοῦτο τοῖς πο[λ]-
[ραθ]έσεως ὑφ' ἓνα και-	τας τῶν ψυχικῶν εἶναι	λοῖς ἐξ ἄλλων τε ἀν[α]-
[ρὸν] ἀμφοτέρως παθεῖν	μειζονας; Ὅταν δ' ἐν	λογίζεται πολλῶν . . .

[πλεόν]αζον ἔχουσι τὸ ἠδόμενον ἐν τῇ σαρκί ἢ περ τὸ ἀλ[γούν].

1

2

1

2

.....[ἀρ]χομένους
ς τὸ μὲν προ-
ως ἔχειν
τοι τήνδε
ια. εὖ γειν-
[τ]ήν πλάνην
[ν] εἰ δὲ τοῦ
ἄκριτα με-
ατα καὶ α-
τινι γάρ
ονται πιστει-
μένων
εξει
νης οὖν

μαντικῆς σημεί-
 ον εἰμαρμέ[ν]ης ἐστίν
 ἄλλο. Ἄν γὰ[ρ] τῷ Δημο-
 κρίτου τι ὀχλήσῃται
 5 λόγῳ μηδ[ε]μ[ί]αν μὲν
 ἐλευθέραν [φ]άσκων (= φάσκωντος)
 ταῖς ἀτόμο[ι]ς κείνη-
 σιν εἶναι δι[ὰ] τὴν πρὸς
 ἀλλήλας ε[ἰ]σ[κ]ρουσιν
 10 αὐτῶν, ἐτέ[ρ]αν δὲ φαί-
 νεσθαι κατηνανκασ-
 μένωσ π[α]ρακεινεῖσ-
 θαι, φή[σο]με[ν] πρὸς
 αὐτόν. [«Οὐκ] οἶδας ὅσ-

τις ποτὲ εἶ και ἐλευθέ-
 ραν τὴν μὲν ταῖς ἀτό-
 μοις κείνησιν εἶναι; ἢ
 Δημόκριτος μὲν οὐ-
 5 χ εὖρην, Ἐπίκουρος δὲ
 εἰς φῶς ἤγαγεν παρην-
 κλιτικὴν ὑπάρχουσαν,
 ὡς ἐκ τῶν φαινομέ-
 νων δείκνυσιν. Τὸ δὲ
 10 μέγιστον πιστευθεῖ-
 σης γὰρ εἰμαρμένης
 ἀφεται πᾶσα ἢ [ε]ὐγέ[ν]ει]-
 α καὶ ἐπιτείμησις, καὶ
 ο[ὐ]δ' ἐ τοὺς πονηροὺς
 [υ]μετην εἰς ἀ[. ν]ου ἡδονῆς εἰς ἀπε.

27.—

των ὁράτε, ὡς γὰρ οὐ
 τὴν αὐτὴν ἐχόντων
 θνητότητα τῶν τε σο-
 φῶν καὶ τῶν μὴ σοφῶ[ν·]
 5 κἂν τῷ λογισμῷ δια-
 [φέ]ρωσι, ποιοῦνται τῆ[ν]
 [πρό]φασιν. Θαυμά[ζω]
 ...[η]ν ὃ ἐγὼ μάλλον
τες, πῶς εἰ απα-
 10 ἔ[σ]ται δυνα[τ]-
 [εἶ]ναι δίχα τ[ῶν]
οσ[τ]αντον..
ιον εἶπω[μ]..
[υ] καὶ τὸ [ἦ]..
 . . . νπαραλ

28.—

.....		Καί περ γὰρ ἠδομένων ἤ-
.....		δη τῶν ἀνθρώπων διότι
.....		ἔσται τις αὐτῶν μετ' αὐ-
.....		τοὺς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης,
.....	5	ὁμ[ω]ς τὸ ποιητικὸν τῆς
.....		ἡδονῆς αὐθις γέινεται·
.....		τὰς . . ν διαφορὰς ταύ-
.....		τας [λύ]ειν ὑμεῖς μὴ
.....		δυνάμενοι μηδὲ τὰς
.....	10	ἀρετὰς εἰδότες ὅτι
.....		τῶν συγχρονούντων
.....		ποιητικῶν τοῖς ποιου-
.....		μένῃς χώραν ἔχουσι·
.....		συνεπιφέρονται γὰρ ε-

.

30.—

Οὐδὲν οὕτως εὐθυμί-
 ας ποιητικὸν ὡς τὸ
 μὴ πολλὰ πράσσειν
 μηδὲ δυσκόλοις ἐπι-
 5 χειρῆν πράγμασιν
 μηδὲ παρὰ δύναμιν
 [τ]ι βιάζεσθαι τὴν ἑαυ-
 τοῦ. Πάντα γὰρ
 ταῦτα ταραχὰς
 10 ἐνποιεῖ τῇ φύ[σει]

A

31.—

·: [η]ς . . τὴν ἰσ. . .
 · ἀντιλέβηται τῆς
 ἐλαττώσεως. Ἄν μὴ
 αἰσθάνηται διὲ πῶς
 ἐλαττοῦται, μετὰ
 5 δὴ τοιούτων ἡμᾶς ἀ-
 γαθῶν προσδόκα, μῆ-
 τερ, χαίροντας αἰεὶ καὶ
 ἔπαιρε σεαυτὴν ἐφ' ὅς
 [π]ράττομεν. Τῶν. . . 10

B

τος ἐν πᾶσιν, διὰ [τούς]
 φίλους καὶ τὸ συνεχῶ[ς]
 τὸν πατέρα ἡμῶν πέμ-
 5 πειν ἀργύριον, προσφά-
 τως δὲ δὴ καὶ διὰ τοῦ Κλέ-
 ωνος τὰς ἐννέα μναῖς
 ἀπεσταλχότος. Οὐκοῦν
 ἐκότερον ὑμῶν ἰδίᾳ δεῖ
 βαρεῖσθαι δι' ἡμᾶς, συν-
 10 χρῆσθαι διὲ τῷ ἐτέρῳ τ[ῶ]ν

Lettre philosophique de Diogénès à Antipatros.

Les ruines d'Œnoanda ont été explorées à plusieurs reprises et décrites en dernier lieu, au moins en partie, par les membres de l'expédition autrichienne. (1) Nous ne parlerons que de l'endroit des ruines où ont été trouvés les fragments de l'inscription publiée ici.

Lorsque l'on monte du petit village *Urludja* (ou *Indjalilar*) aux ruines appelées par les Turcs *Assar-Bel*, on gravit, pendant quarante minutes environ, une côte assez douce, entre des tombeaux. Au sommet, l'on se trouve presque immédiatement sur une grande esplanade bien unie. Elle est de forme polygonale et ses limites sont aujourd'hui encore nettement tracées, ici par des monuments détruits, dont on suit les fondations, là par un dallage qui portait des stèles honorifiques et reste visible sur presque toute son étendue, enfin au fond, du côté opposé à celui par lequel on arrive, par un mur fort dégradé, mais encore debout. *Ce sont les pierres de ce mur qui nous ont donné la plupart des fragments publiés aujourd'hui.* Il est assez long et s'étendait de part et d'autre au delà de l'esplanade, il est formé de lignes brisées, et, précisément dans la partie où il limite l'esplanade, faisait de ce côté un angle obtus. A ses extrémités (dans les limites de l'esplanade), il est percé de deux portes : l'une s'est écroulée, elle est devenue une brèche, et l'on passe dessus au lieu de passer dessous ; l'autre est à peu près bien conservée. De l'autre côté du mur, le terrain s'abaissait assez rapidement ; si, au pied même, le sol est resté pendant quelques mètres presque au niveau de celui de l'esplanade, c'est que l'amoncellement des pierres écroulées a, en retenant au fur et à mesure la terre apportée par le vent et en y conservant une fraîcheur relative, favorisé le développement de la végétation qui exhausse le sol annuellement. Mais un portique (?) et une voûte qui ne sont guère à plus de trente

(1) *Reisen in Lykien, Milyas und Kibyratiss*, p. 177 et suiv.

mètres du mur, ont l'air aujourd'hui d'être enfoncés profondément dans le sol, quoique tout permette de penser qu'ils étaient autrefois à niveau ; et, si venant de l'esplanade et traversant la porte écroulée on continue devant soi, on constate qu'il faut descendre une pente assez rapide, en passant sur les pierres d'un monument inconnu, pour arriver à la place rectangulaire où MM. Holleaux et Paris ont découvert les inscriptions déjà publiées par eux, et qui peut avoir été une *agora*.

A quoi servait ce grand mur, qui par lui-même est d'ailleurs d'assez basse époque ? Remplaçait-il un mur plus ancien qui aurait marqué la limite des deux villes sœurs, Œnoanda et Termessos « *la petite* » ; (1) ou bien la population, au III^m ou IV^m siècle de notre ère, étant devenue trop rare pour occuper l'étendue de l'ancienne ville, avait-il fallu en restreindre l'emplacement pour en permettre la défense ? Dans l'état actuel des ruines, que la végétation empêche souvent d'étudier à loisir, il serait téméraire de préciser ; quoi qu'il en soit, c'est dans ce mur, comme il a été dit, que nous avons trouvé la plupart de nos fragments. (2)

Pas d'une manière uniforme cependant. En effet, ou bien les pierres découvertes du côté esplanade appartenaient au mur et sont tombées d'une partie écroulée, mais sans que rien indique sur quel côté du mur intact elles étaient primitivement appliquées, ou bien elles ne servaient pas à la construction du mur, mais étaient engagées dans quelque'une des autres constructions qui limitaient l'esplanade. Les deux ou trois pierres qui s'étaient sûrement détachées de ce côté du mur (on voit encore le vide qu'elles ont laissé) sont dépourvues de lettres. Au contraire, du côté agora, nous avons découvert beaucoup de pierres inscrites vraiment encastrées, et que les ouvriers ont dû arracher.

Faut-il croire alors que l'inscription ait été primitivement

(1) *BCH*, X, p. 217 ; *Reisen*, II, p. 178.

(2) Nous désignerons les deux faces du mur par les expressions : côté esplanade, côté agora.

outre il nous a semblé remarquer à plusieurs reprises dans ces espaces vides deux points alignés verticalement; il y aurait là l'indice d'un système, encore incertain, de ponctuation; mais il se pourrait aussi que ce fût un simple hasard.

Α a la barre brisée, ω la forme cursive (à branches courbes); les lettres ε (lunaire) ο et Ϸ (lunaire) sont souvent plus petites que les autres. Notamment ε et ο après les consonnes Γ et Τ s'abritent sous le trait horizontal qui les précède: Γε Γο, Τε Το, de manière que le groupe de deux lettres n'occupe plus que la place d'une seule, Γ ou Τ. Le Ϸ se trouve parfois un peu au dessus de la ligne. Enfin il y a quelques exemples de ligatures pour les groupes ΗΝ, ΝΗ, Ν-Ν. Elles sont rares en raison du nombre de cas où se rencontrent ces combinaisons: le lapicide n'a suivi aucune règle; on peut remarquer seulement que ces ligatures, surtout la dernière, se trouvent de préférence à la fin de la ligne.

Pour les pierres à quinze lignes, mêmes observations, excepté précisément pour cette quinzième ligne qui est indépendante des autres. Les caractères en sont plus grands et un peu plus espacés; pas de ligatures; ε, ο, Ϸ, ont toujours leur grandeur normale.

Pierres à grandes lettres. La longueur de la ligne varie de 0^m.28 à 0^m 34. Les lettres ressemblent à celles de la quinzième ligne dont nous venons de parler; (absence de ligatures; dimension régulière de ε, ο, Ϸ); elles sont seulement un peu plus grasses.

On a vu plus haut dans quel ordre nous avons rangé les fragments retrouvés de ce document. Comme nous ne possédons qu'une faible partie de la lettre entière, il nous a semblé préférable, pour une première publication, d'éviter tout essai de restitution définitive et de n'emprunter qu'aux caractères épigraphiques, à la forme extérieure, la suite des divisions que nous avons données. Mais, dans l'intérieur même des divisions I et III (n°s 2-15 et 16-29), le nombre des fragments était assez grand pour que l'on pût chercher à grouper ensemble, avec

même style que pour les colonnes à quatorze lignes. Seule la quinzième mérite une mention particulière. Comme nous l'avons dit, elle est indépendante de la lettre même ; elle se poursuit au dessous des quatorze autres, en caractères plus grands, et sans tenir compte des vides qui, quelques centimètres plus haut, séparent les colonnes. C'est qu'il y a ici en effet un document différent ; ce que nous en avons pu lire n'est pas de Diogénès, mais est emprunté au résumé de la sagesse épicurienne, contenu dans les *Κύρια Δόξαι* du maître.

Voici les rapprochements que nous avons constatés (1) :

16 = *Κύρ. Δόξ.*, 1 ;

17 = *Κύρ. Δόξ.*, 2 ;

18 = *Κύρ. Δόξ.*, 3 — Notre texte est un peu différent ; il donnait : [ἡ τοῦ ἀλγ]οῦντος ἅπαντος ὑπεξαίρεισις.

19 — n'a pas de représentant textuel dans les *Κύρια Δόξαι*. Nous l'avons placé ici par rapprochement avec *Κύρ. Δόξ.*, 3 : τὸ ἀλγοῦν ἢ τὸ λυπούμενον ἢ τὸ συναμφοτέρων.

20 = *Κύρ. Δόξ.*, 4 ;

21 = *Κύρ. Δόξ.*, 5. — Notre leçon justifie la restitution de Gassendi, adoptée par Usener et mise entre crochets dans son édition.

22 = *Κύρ. Δόξ.*, 6 et 8. — Pour la première partie, remarquer la variante οἶός τ' ἢ τοῦτο au lieu de τοῦτο οἶός τ' ἢ. — La *Κύρ. Δόξ.* 7 n'existait pas ici ou se trouvait à un autre rang. — Pour la *Κύρ. Δόξ.* 8, notre texte porte καθ' ἑαυτήν et non καθ' ἑαυτό ; ἑαυτήν est d'ailleurs une leçon de manuscrit citée dans *l'apparatus criticus* de Usener.

23 — Nous n'avons pu lire sur l'estampage que cette quinzième ligne, qui nous a semblé reproduire un passage de *Κύρ. Δόξ.*, 10. Seulement notre texte n'a pas les mots ἐτι τε τὸ πέρασ τῶν ἐπιθυμιῶν, et passe directement de [τῶ]ν ἀλγηδόνων à ἐδίδασ[κεν].

(1) Le texte des *Κύρ. Δόξαι* dont nous avons fait usage est celui de Usener, *Epicurea*, p. 71 sqq.

